

عنوان مقاله:

پیش بینی مهارت های ارتباطی در اختلال طیف اتیسم بر اساس سبک های دلیستگی

محل انتشار:

سومین همایش ملی روان شناسی بالینی کودک و نوجوان (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندها:

نیلوفر میکائیلی - استاد گروه روان شناسی دانشگاه محقق اردبیلی

مریم غلامی - دانشجوی دکتری روانشناسی دانشگاه محقق اردبیلی

زیلا نقوی کلچاهی - دانشجوی دکتری روانشناسی

خلاصه مقاله:

مقدمه: کودکان مبتلا به اختلال های کلامی، غیرکلامی، تعامل های اجتماعی و فعالیت های مربوط به بازی مشکل دارند. اکتساب مهارت های ارتباطی بخشی از فرآیند اجتماعی شدن کودک به شمار می رود و به روابط هیجانی مطلوب منجر می شود. همچنین کیفیت تعامل والد - کودک نقش اصلی در تحول بهنگار کودکان دارد. هدف از پژوهش حاضر، تعیین نقش سبکهای دلیستگی در پیش بینی مهارت های ارتباطی کودکان دچار اختلال طیف اتیسم بود. روش: در مطالعه توصیفی - تحلیلی، کودک ۴۱۰-۳۱۰ (۳۱۰ پسر، ۱۰۰ دختر) ۶ تا ۸ سال دچار اختلال طیف اتیسم در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ از مدارس اتیسم و کلینیک های شهر کرمانشاه، به شیوه در دسترس با پرسشنامه غربالگری طیف اتیسم و ماتریس های پیشرونده ریون، ارزیابی شدند. ۱۰۰ کودک ۲۳ دختر و ۷۷ پسر) که نمره ۱۱ و بالاتر در پرسشنامه غربالگری طیف اتیسم و نمره بالاتر از ۸۴ در ماتریس های پیشرونده ریون، گرفتند انتخاب شدند و والدین آنها نیم رخ مهارت های ارتباطی اتیسم، مقیاس دلیستگی در کودکی میانه، را تکمیل کردند. داده ها با استفاده از روش تحلیل مسیر در نرم افزار DFUR ۶۳۶۴ نسخه ۲۰، تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: ماتریس های اسپرمن نشان داد که سبک دلیستگی با مهارت های ارتباطی رابطه منفی و مستقیم (۰/۳۲-۰) دارد و با حرکت از سبک دلیستگی ایمن به نالیمن، می توان ضعف در مهارت های ارتباطی را پیش بینی نمود. همچنین، خودکارآمدی با مهارت های ارتباطی، همبستگی مثبت (۰/۵۵) داشت. سبکهای دلیستگی، تاثیر مستقیم بر مهارت های ارتباطی نداشت سبکهای دلیستگی با مهارت های ارتباطی نقش میانجی داشت. نتیجه گیری: میتوان نتیجه گرفت که والدین نقش مهمی در ایجاد سبک دلیستگی ایمن دارند و به کودکان کمک میکنند، مهارت های ارتباطی را کسب کنند.

کلمات کلیدی:

اختلال طیف اتیسم، سبک های دلیستگی، مهارت های ارتباطی.

لينك ثابت مقاله در پايكاه سيويليكا:<https://civilica.com/doc/1989053>